

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/713/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312205592
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5312205592.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Trnavská cesta č. 82, IČO: 36 062 235, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Mišušom, PhD., advokátom, so sídlom W., ul. N. č. XX, proti odporcom: 1/ Helena Pavlíková, miesto podnikania Potok 1, Makov, IČO: 41 709 136, zastúpená splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom Žilina, Mariánske námestie č. 2, IČO: 36 855 278, 2/ F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXXX, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária VARMUS, s.r.o., so sídlom Čadca, ul. Palárikova č. 36 863/203, o zaplatenie sumy 19.392,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 11C 71/2014-376 zo dňa 24. júna 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 11C 71/2014-376 zo dňa 24.06.2015 odporcu v 1/ rade a odporcu v 2/ rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 19.554,92 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 19.392,10 Eur, od 17.09.2011 až do zaplatenia a 5,50 % ročne zo sumy 162,82 Eur od 25.11.2013 až do zaplatenia a trovy konania vo výške 1.163,50 Eur na súdnom poplatku na účet navrhovateľa č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo Q., a.s. W., VS: XXXXXXXXXXX a trovy právneho zastúpenia právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 1.831,24 Eur, a to na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v S. banka, a.s. W., VS: XXXXXXXXXXX, a to tak, že splnením povinnosti jedným z odporcov, zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhého odporcu, a to všetko v lehote do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Návrh vo zvyšku zamietol.

Konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 29.05.2012 domáhal voči odporcom 1/ a 2/ zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 19.392,10 Eur spolu s úrokom z omeškania 9,50 % ročne zo sumy 19.392,10 Eur od 17.09.2011 až do zaplatenia. Dňa 23.10.2013 podaním navrhovateľ upravil návrh tak, že žiadal odporcu 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 19.554,92 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 19.392,10 Eur od 17.09.2011 do zaplatenia a ďalej 9,50 % úrok z omeškania ročne zo sumy 162,82 Eur od 22.10.2013 až do zaplatenia. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že predmetné vozidlo nebolo k dátumu nehody povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“). Z tohto dôvodu vznikla navrhovateľovi podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z. z. povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Skutočnosť, že navrhovateľ mal preukázanú neexistenciu zmluvného poistenia predmetného vozidla preukázal mailovou komunikáciou medzi ním a poisťovňami o neexistencii povinného zmluvného poistenia. Navrhovateľ dňa 03.08.2011 z poistného garančného fondu poskytol poškodenému poistné plnenie vo výške 19.392,10 Eur. Ako vyplýva z účtu navrhovateľa tento uhradil 22.300,92 Eur, z toho 2.908,82 Eur predstavuje poplatok podľa interných pravidiel (č.l. 23 spisu). Ďalej navrhovateľ poskytol 06.08.2013 z poistného garančného fondu poškodenému poistné

plnenie vo výške 162,82 Eur. Navrhovateľ tvrdil, že vyplatením náhrady škody poškodenému prešlo právo poškodeného vymáhať vyplatenú náhradu škody voči zodpovedným subjektom na navrhovateľa. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, vykonaných dôkazov súd mal ustálené, že 11.01.2010 odporca 2/ zavinil dopravnú nehodu v Poľsku, motorovým vozidlom odporkyne 1/, zn. Škoda Superb, ev. č. CA-511 BD (záznamom z dopravnej nehody, zápisom o poškodení motorového vozidla). Taktiež to, že predmetné vozidlo nebolo k dátumu nehody povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu ako to vyplýva v zmysle § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. Nesporne súd vyhodnotil skutkové tvrdenia navrhovateľa vo vzťahu k odporkyne 1/ ako porušenie zmluvnej povinnosti o zmluvnom poistení v zmysle § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z., keď ako držiteľka motorového vozidla zn. Škoda Superb, ev. č. CA-511 BD predmetné vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda a ktoré vozidlo dala na prevádzku, nemala poistené. Nesporne zodpovedá za škodu v zmysle ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. V danom prípade odporkyňa 1/ zodpovedá objektívne za škodu, ktorá bola spôsobená poškodenému predmetným motorovým vozidlom H. M. na motorovom vozidle zn. Mercedes Benz, ev. č. 6T4 1374. Navrhovateľ poskytol dňa 03.08.2011 z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie vo výške 19.392,10 Eur tak ako to vyplýva z výpisu z účtu navrhovateľa, ďalej poistné plnenie vo výške 162,82 Eur dňa 06.08.2013. Vzhľadom k tomu, že odporcovia 1/ a 2/ nenamietali výšku poskytnutého plnenia navrhovateľa poškodenému, súd danú skutočnosť vyhodnotil ako nespornú. Súd bol toho právneho názoru, že povinnosťou odporkyne 1/ ako prevádzkovateľky motorového vozidla zapísanej v technickom preukaze ako držiteľ bola povinná uzatvoriť písomnú zmluvu, a to najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla. Odporkyňa 1/ tvrdila, že upozornila D. W., v konaní vypočutého svedka, že predmetné motorové vozidlo, ktoré podľa jej tvrdení a tvrdení svedkov navrhnutých odporkyňou 1/ nemalo evidenčné značky, nebolo poskytnuté na ďalšiu prevádzku, ale za účelom opravy motorového vozidla, na ktorom bola spôsobená škoda na zadnej časti D. W.. Poprela tú skutočnosť, že by mu dala k dispozícii doklady oprávňujúce prevádzku predmetným motorovým vozidlom, a to technický preukaz, zelenú kartu. Práve z uvedených tvrdení mala za to, že celková zodpovednosť za spôsobenú škodu z titulu dopravnej nehody v zmysle § 430 ods. 1 Občianskeho zákonníka prechádza na odporcu 2/, ktorý použil dopravný prostriedok bez vedomia alebo proti vôli prevádzkovateľa. Svedecké výpovede v konaní vypočutých svedkov, Ing. Q. L. a U. F. súd vyhodnotil ako účelové, smerujúce k obrane tvrdení odporkyne 1/, a to vzhľadom k tendenčným tvrdeniam oboch svedkov vypočutých, ktorí sa nevedeli vyjadriť k osobe, ktorá odtiahla motorové vozidlo na prívesný vozík, resp. nevedeli identifikovať odťahovú službu. Iba zhodne s odporkyňou 1/ tvrdili, že na poškodenom vozidle neboli evidenčné značky s tým, že svedok Ing. Q. L. počul ako odporkyňa 1/ D. W. upozornila na to, že vozidlo nie je poistené. V nadväznosti na uvedené svedecké výpovede súd vyhodnotil aj listinný dôkaz predložený odporkyňou 1/, a to evidenciu prevádzky motorového vozidla ako dôkaz len na podporu tvrdení odporkyne 1/, ktorá motorové vozidlo zn. Škoda Superb, ev. č. CA-511 BD v roku 2010 mala požičiavať len v mesiaci september, október. Súd mal za to, že takýto dôkaz nemá hodnoverný charakter. Je vytrhnutý z kontextu. Pokiaľ takúto evidenciu prevádzky motorového vozidla odporkyňa 1/ vypracovala aj počas iných období, tieto súdu ako dôkaz nepredložila. Súd bol toho názoru, že bol vyhotovený len pre účely súdneho konania.

Vo vzťahu k odporkyne 1/ povinnosť navrhovateľa nahraďiť škodu poškodenému namiesto zodpovedných subjektov vyplýva z § 24 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z. z. Odporkyňa 1/ nespĺnila si svoju povinnosť podľa § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. Náhradou škody poškodenému prešlo na navrhovateľa právo na náhradu vyplatených súm, tzv. právo postihu podľa § 24 ods. 7 v spojení s § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z. z. Je nesporné, že osobou bez poistenia zodpovednosti v zmysle § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z. z. nie je osoba, ktorá nespĺní povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu v zmysle § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z., ale osoba, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla, na ktoré sa vzťahuje poistenie zodpovednosti za škodu. Takouto osobou je nielen prevádzateľ, ale aj vodič. Právo postihu navrhovateľa je dané tak vo vzťahu k odporcovi 1/ ako aj vo vzťahu k odporcovi 2/, ktorý zodpovedajú za škodu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 420 ods. 1, § 427 ods. 1, 2, § 430 ods. 1, § 438 ods. 2), z ktorých navrhovateľ bol povinný a nahradil škodu poškodenému.

Odporca 2/ fyzická osoba vodič motorového vozidla zn. Škoda Superb, ev. č. CA-511 BD, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda zodpovedá podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti, ktorú mal súd preukázanú predložením nielen záznamom z dopravnej nehody, zápisom poškodeného motorového vozidla, ale aj celým spisovým materiálom škodovej udalosti predloženého navrhovateľom pod č. PA15205. V danom smere zodpovednosť prevádzateľa vozidla za škodu spôsobenú jeho prevádzkou nevylučuje súbežnú zodpovednosť za škodu spôsobenú pri rovnakej škodovej udalosti porušením právnej povinnosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá vo vzťahu k odporcovi 2/ bola nesporne preukázaná nielen jeho výpoveďou, ale aj v

konaní vypočutého svedka D. W., ktorý potvrdil zároveň uzatvorenie zmluvy o výpožičke predmetného motorového vozidla od odporkyne 1/, ktorá mala vedomosť o tom, že toto motorové vozidlo bude použité na cestu do Nemecka a následne späť, pričom bola dohodnutá odplata výpožičky 50 Eur na jeden deň za obdobie v trvaní 1 týždňa. Pri podpísaní zmluvy o výpožičke, na ktorú poukazuje aj záznam v škodovom spise (č.l. 188 spisu) a ďalej predloženie zelenej karty odporcom 2/ policajným orgánom v Poľskej republike svedčí, že odporca 2/ disponoval dokladmi, ktoré ho oprávňovali na vykonanie cesty, čo vyvracia tvrdenia odporkyne 1/ o tom, že predmetné vozidlo nepožičala za účelom realizácie cesty D. W. a jeho spolujazdcovi odporcovi 2/. Vo vzťahu k odporcovi 2/ súd nemal za to, že by návrh voči nemu mal byť zamietnutý v zmysle § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to aj v nadväznosti na konanie vedené pod sp. zn. 10C/186/2010, v rámci ktorého odporcovia 1/, 2/ uzatvorili súdny zmier, predmetom ktorého bola náhrada škody odporcu 2/ vo vzťahu k odporkyni 1/ na predmetnom motorovom vozidle. V danej súdnej veci súd mal za to, že je daná solidárna zodpovednosť oboch pasívne legitimovaných účastníkov konania, a preto oboch zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi v konaní uplatnenú pohľadávku.

V danom prípade mal súd preukázané, že odporcovia 1/ a 2/ sa dostali do omeškania s plnením peňažného záväzku, výška úrokov z omeškania stanovená Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. s účinnosťou od 15.01.2009 je o 8 % bodov a od 01.02.2013 o 5 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Z tohto dôvodu súd zaviazal odporcov 1/ a 2/ zaplatiť spolu s uplatnenou pohľadávkou aj príslušenstvo pohľadávky, a to 9,5 % úrok z omeškania zo sumy 19.392,10 Eur, a to od 17.09.2011 až do zaplatenia, vzhľadom k tomu, že navrhovateľ požadoval od odporcov 1/ a 2/ zaplatenie poskytnutého plnenia vo výške 19.392,10 Eur do 16.09.2011 v zmysle urgencií (mimosúdnyimi listami) zo dňa 16.08.2011 vo vzťahu k odporcom 1/ a 2/. Vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke poisťného plnenia 162,82 Eur súd zaviazal odporcov zaplatiť 5,50 % ročne zo sumy 162,82 Eur odo dňa nasledujúceho po doručení upraveného návrhu navrhovateľa, teda odo dňa 25.11.2013, pretože mal za to, že až dorúčením úpravy návrhu dostali sa odporcovia 1/ a 2/ do omeškania s plnením peňažného záväzku. Týmto momentom im bola zrejماً výška, ktorú v súdnej veci navrhovateľ uplatňuje. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ požadoval zaplatenie príslušenstva pohľadávky, a to 5,50 % ročne zo sumy 162,82 Eur od 22.10.2013 až do zaplatenia z titulu doplatku poisťného plnenia poskytnutého poškodenému a súd zaviazal zaplatiť odporcov 1/ a 2/ príslušenstvo pohľadávky až dňom 25.11.2013 teda dorúčením upraveného návrhu predloženého navrhovateľom v súdnej veci, súd v tejto časti o zaplatenie príslušenstva pohľadávky zo sumy 162,82 Eur od 22.10.2013 až do zaplatenia zamietol s odôvodnením, že do omeškania s plnením peňažného záväzku v tejto časti uplatnenej pohľadávky sa odporcovia dostali až dňom 25.11.2013 nasledujúcim po doručení upraveného návrhu navrhovateľa.

Z dôvodu 100 % úspešnosti navrhovateľa súd mu priznal náhradu trov v celom rozsahu, a to na súdnom poplatku vo výške 1.163,50 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 1.831,24 Eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie odporcovia 1/ a 2/.

Odporkyňa 1/ navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že návrh voči nej v celom rozsahu sa zamietá a zároveň zaviazat' navrhovateľa na náhradu trov konania, resp. napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vytýkala súdu, že sa v odôvodnení rozsudku vôbec nevysporiadal s jej právnou obranou keď tvrdila, že s odporcom 2/ nemala žiadny právny vzťah, vozidlo mu nepožičala a ani nijakým iným spôsobom neodovzdala do dispozície, teda odporca 2/ jednoznačne viedol motorové vozidlo bez jej súhlasu a vedomosti. Preto je absolútne nevyhnutné aplikovať ust. § 430 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Samotný odporca 2/ uviedol, že sa s ňou nikdy nerozprával a nedohadoval žiadne podmienky ohľadom motorového vozidla. Je teda zrejماً, že medzi nimi neexistoval žiadny právny vzťah, z ktorého by bolo možné vyvodit' skutočnosť, že mala minimálne vedomosť o tom, že odporca 2/ bude viesť motorové vozidlo na cestu do zahraničia. Samotnou spornou skutočnosťou ostala aj údajná existencia zmluvy o výpožičke uzatvorená medzi ňou a D. W.. V prvom rade odporkyňa 1/ poukázala na ust. § 659 a 661 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v ktorých je nepochybné a priamo kogentne ustanovené, že charakteristickým znakom zmluvy o výpožičke je jej bezodplatnosť. Je teda evidentné, že ak D. W. tvrdil, že k uzavretiu takejto zmluvy došlo za odplatu 50 Eur za deň (s čím sa stotožnil aj prvostupňový súd) nemohlo dôjsť k uzavretiu zmluvy o výpožičke, nakoľko by išlo o zmluvu, ktorá odporuje zákonu. V ďalšom je potrebné uviesť, že ak sa aj prvostupňový súd s týmto stotožnil, úplne opomenul aplikáciu ust. § 661 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Je potrebné poukázat' na absenciu príčinnej súvislosti medzi konaním a následkom v jej prípade, nakoľko keby odporca 2/ nepoužil motorové vozidlo bez súhlasu

a vedomia odporkyne 1/, ku škode by nikdy nedošlo. Ďalšou podstatnou skutočnosťou, ktorú súd pri právnom posúdení opomenul je aj pripojený spis Okresného súdu Čadca vo veci sp. zn. 10C/186/2010. Ak aj súd dospel k záveru, že je pasívne legitimovanou v danom spore, nie je na mieste spoločná a nerozdielna zodpovednosť spoločne s odporcom 2/. Podľa názoru odporkyne 1/ konanie súdu je s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p. postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to nedostatkom riadneho a preskúmateľného odôvodnenia právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom spolu so zmätočným odôvodnením rozsudku. Ďalej odporkyňa 1/ poukázala na to, že jej právnu argumentáciu v odôvodnení rozsudku prvostupňový súd nevyhodnotil, zaoberal sa ňou len veľmi okrajovo, dokonca na ňu ani nepoukázal a nezhodnotil ju ani vo vzájomnej súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi. Mala teda dôvodne za to, že uvedeným postupom bolo porušené jej právo na náležité odôvodnenie rozsudku a ide o inú vadu konania v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p. Dôvodom nesprávneho skutkového zistenia je aj nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazných prostriedkov.

Odporca 2/ v odvolaní navrhol napadnutý rozsudok vo vzťahu k svojej osobe zmeniť a návrh zamietnuť a navrhovateľa zaviazat' nahradit' mu trovy konania. V prípade, že odvolací súd dospeje k záveru, že rozhodnutie súdu nie je možné v odvolacom konaní zmeniť, navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Vytýkal súdu, že na správne zistený skutkový stav neaplikoval dôsledne ustanovenia právnych predpisov (§ 420 ods. 1, § 427 ods. 1, 2, § 438 ods. 1, 2, § 450 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z.). Mal za to, že celú situáciu spôsobenú uplatňovaním náhrady škody zo strany navrhovateľa voči odporcom spôsobila odporkyňa 1/, ktorá ako prevádzateľ motorového vozidla a osoba podnikajúca vo výpožičke motorových vozidiel neuzavrela s poisťovňou zmluvu o povinnom zmluvnom poistení motorového vozidla, pričom uviedla odporcu 2/ a D. W. do omylu, že vozidlo je povinne zmluvne poistené. Pokiaľ by poisťnú zmluvu odporkyňa 1/ uzavrela, náhrada škody by bola krytá z povinného zmluvného poistenia. Odporca 2/ zavinil dopravný priestupok z nedbanlivosti, pričom dopravná nehoda (a následný vznik škody) vyplynula z dopravnej situácie na ceste. Podľa názoru odporcu 2/ ide o odôvodnený prípad, kedy by súdy mali v zmysle § 438 ods. 2 rozhodnúť, že za škodu zodpovedajú odporcovia 1/ a 2/ podľa svojej účasti na spôsobenej škode a nie solidárne v zmysle ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa nesprávne dôvodí vo svojom rozhodnutí, že neaplikoval ust. § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 10C/186/2010 sa zaviazal odporca 2/ nahradit' odporkyňu 1/ vo forme zmiernu škodu na predmetnom motorovom vozidle. Práve s prihliadnutím aj na toto súdne konanie mal súd prvého stupňa aplikovať ust. § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka na uplatnený nárok navrhovateľa. Bolo by nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka, aby odporca 2/ uhradil navrhovateľovi škodu, keď uplatnenie náhrady škody zavinila odporkyňa 1/, ktorá nezaplatila poisťné na povinné zmluvné poistenie motorového vozidla a odporca 2/ jej uhradil škodu, ktorá jej vznikla na motorovom vozidle odporkyne 1/. V tomto prípade mal súd teda uplatnenú náhradu škody navrhovateľa voči odporcom 1/ a 2/ rozdeliť voči odporcom 1/ a 2/ podľa ich účasti na spôsobenej škode. Pokiaľ súd prvého stupňa dospel k inému právnomu názoru núti v podstate odporcov, aby sa medzi sebou vypořádali v inom súdnom konaní, čo nie je účelom a zmyslom súdneho konania. V konaní pred súdom boli zadovážené všetky potrebné dôkazy, aby súd mohol rozhodnúť o zodpovednosti odporcov 1/ a 2/ v zmysle § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Keďže si súd prvého stupňa nesprávne vyložil ust. § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vôbec sa nezaoberal moderačným právom (zníženie náhrady škody podľa § 450 Občianskeho zákonníka) založil svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci. Ďalej odporca 2/ uviedol, že navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu škody 19.192,10 Eur s príslušenstvom, pričom súd mu priznal nárok vo väčšom rozsahu (19.554,92 Eur). Súd nemôže priznať navrhovateľovi viac než si uplatnil, pretože je viazaný žalobným návrhom. Aj z tohto dôvodu je rozhodnutie súdu prvého stupňa nesprávne.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne 1/ v tejto súvislosti poukázal na § 2 písm. j/ zák. č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého prevádzkovateľom motorového vozidla je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právo alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom. Podľa názoru navrhovateľa odporkyňa 1/ mala v čase dopravnej nehody právnu a faktickú moc nad vozidlom (zapísaným v dokladoch od vozidla). Odporkyňa 1/ ako prevádzkovateľ resp. držiteľ zodpovedá za škodu v súlade s § 427 Občianskeho zákonníka - objektívna zodpovednosť za škodu bez ohľadu na zavinenie. Navrhovateľ poukázal na výpis z registra vozidiel, z ktorého je zrejme, že držiteľom vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená dopravná nehoda dňa 11.01.2010 bol v čase dopravnej nehody odporca 1/.

Osvedčenie o evidencii vozidla je verejná listina, ktorá preukazuje tú skutočnosť, že od 02.02.2007 do 24.11.2010 bolo vozidlo, ktorého prevádzkou bola spôsobená dopravná nehoda v držbe odporkyne 1/. K odvolaniu odporcu 2/ navrhovateľ uviedol, že vymedzenie osôb zodpovedných za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je riešené Občianskym zákonníkom (hlavne § 420 a § 427 a 431) a zákon túto všeobecnú úpravu žiadnym spôsobom nemodifikuje. Prakticky tak pri škodách spôsobených prevádzkou vozidla pripadá do úvahy zodpovednosť vodiča a prevádzkovateľa vozidla. Ust. § 427 Občianskeho zákonníka o osobitnej zodpovednosti nie je vo vzťahu k všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka ustanovením špeciálnym, ale obe skutkové podstaty stoja vedľa seba. Poškodený sa tak môže domáhať škody voči prevádzkovateľovi dopravného prostriedku podľa § 420 Občianskeho zákonníka na základe zodpovednosti založenej na prezumpcii zavinenia. Za spôsobenú škodu v danom prípade zodpovedajú odporcovia 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne v súlade s ust. § 438 Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť podľa uvedeného zákonného ustanovenia je založená na princípe objektívnej zodpovednosti taktiež bez ohľadu na zavinenie. K námietke, že súd priznal navrhovateľovi nárok vo väčšom rozsahu uviedol, že ako je aj uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa na strane 3, navrhovateľ upravil pôvodný návrh na začatie konania dňa 23.10.2013 o sumu 162,82 Eur. Navrhovateľ navrhol preto rozsudok okresného súdu potvrdiť a odporcov 1/ a 2/ zaviazať nahradiť mu spoločne a nerozdielne trovy konania z titulu právneho zastupovania advokátom.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.) pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/, 2 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami odporcov 1/ a 2/ uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaním napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odporca 2/ v odvolaní okrem iného tiež namietal, že navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu škody 19.192,10 Eur s prísľušenstvom, pričom súd mu priznal nárok vo väčšom rozsahu (19.554,92 Eur). Súd nemôže priznať navrhovateľovi viac než si uplatnil, pretože je viazaný žalobným návrhom.

Odvolací súd mal z obsahu spisu preukázané, že podaným návrhom došlým súdu dňa 29.05.2012 sa navrhovateľ domáhal na odporcoch 1/ a 2/ zaplatať spoločne a nerozdielne sumy 19.392,10 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne sumy 19.392,10 Eur od 17.09.2011 do zaplatať z titulu práva postihu vyplatenej náhrady škody poškodenému v zmysle ust. § 524 Občianskeho zákonníka a § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení. Tvrdil, že poskytol dňa 03.08.2011 z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie v celkovej výške 19.392,10 Eur. Podaním došlým súdu dňa 23.10.2013 označeným ako zmena návrhu na začatie konania (rozšírenie návrhu na začatie konanie konania) navrhovateľ zmenil návrh na začatie konania a požadoval od odporcov 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 19.554,92 Eur spolu s úrokom z omeškania 9,50 % ročne zo sumy 19.392,10 Eur od 17.09.2011 do zaplatať a 5,50 % ročne zo sumy 162,82 Eur od 22.10.2013 do zaplatať lebo poskytol dňa 06.08.2013 z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie aj v sume 162,82 Eur. Okresný súd napadnutým rozsudkom odporcov 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 19.554,92 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 19.392,10 Eur, od 17.09.2011 až do zaplatať a 5,50 % ročne zo sumy 162,82 Eur od 25.11.2013 až do zaplatať a to tak, že splnením povinnosti jedným z odporcov, zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhého odporcu, a to všetko v lehote do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Návrh vo zvyšku zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že súd podanie navrhovateľa vyhodnotil ako úpravu pôvodného návrhu. Z uvedeného dôvodu o ňom nerozhodoval ako o zmene návrhu. Navrhovateľ pôvodný návrh doplnil o opísanie skutkového stavu spočívajúceho v tom, že poskytol 03.08.2011 z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie vo výške 19.392,10 eur. Ako vyplýva z účtu navrhovateľa, navrhovateľ uhradil 22.300,92 eur, z čoho 2.908,82 eur predstavuje poplatok podľa interných pravidiel. Navrhovateľ poskytol dňa 06.08.2013 z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie v celkovej výške 162,82 eur. Nakoľko navrhovateľ nevyžýval odporcu na náhradu poistného plnenia v sume 162,82 eur, uplatňuje si úrok z omeškania z uvedenej sumy od 22.10.2013, teda nasledujúci pracovný deň po vyhotovení zmeny návrhu na začatie konania.

Podľa ust. § 95 ods. 1 a 2 O. s. p. navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene. Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by jej výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Na zmenu žaloby so zreteľom na doteraz uvedené treba považovať: a/ zmenu tzv. žalobnej žiadosti (petitu žaloby), zmena žalobnej žaloby môže spočívať v zmene buď kvalitatívnej, alebo kvantitatívnej stránky žalobnej žiadosti. Za kvalitatívnu zmenu petitu treba považovať tie situácie, keď žalobca, či už s poukazom na rovnaký (doteraz tvrdený) skutkový stav, prípadne skutkový stav zmenený a doplnený požaduje niečo iné než pôvodne. Za kvantitatívnu zmenu žaloby v zmysle ust. § 95 treba považovať najmä pri žalobách na plnenie to, keď žalobca žiada buď niečo iné (aliud), alebo kvantitatívne viac, než žiadal v pôvodnej žalobe.

O návrhu na zmenu žaloby rozhoduje súd uznesením, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (porovnaj § 202 ods. 3 písm. f/ O. s. p.).

Podľa odvolacieho súdu v danom prípade keď navrhovateľ, ktorý sa návrhom pôvodne domáhal zaplata sumy 19.392,10 eur s prísl. a podaním došlým súdu dňa 23.10.2013 žiadal priznať aj sumu 162,82 eur a celkovo si tak uplatňoval sumu 19.554,92 eur s prísl., uplatnený nárok rozšíril o uvedenú sumu čo je potrebné považovať za návrh na zmenu doterajšieho návrhu na začatie konania. Okresný súd pochybil keď za tohto stavu najskôr o návrhu na navrhovateľa na zmenu návrhu na začatie konania v zmysle ust. § 95 O. s. p. nerozhodol a svojím rozhodnutím priznal navrhovateľovi už aj uplatňovanú sumu. Nestotožnil sa s vyhodnotením súdu ako úprave pôvodného návrhu z ktorého dôvodu o zmene návrhu nerozhodoval.

Odvolací súd pre túto vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Posúdením veci z hľadiska vecného obsahu sa vzhľadom na uvedené nezaoberal.

V novom konaní okresný súd rozhodne o návrhu na zmenu návrhu začatie konania, ktoré rozhodnutie doručí aj účastníkom konania. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách prvostupňového a odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.